

CÁC BÀI DỰ THI THAY LỜI TRI ÂN

1. Phú Vũ Khang - 181A140021 – Khoa Ngoại Ngữ (Điểm: 10)

Thân gửi cô Bích Thủy kính mến!

4 năm đại học thấm thoát trôi qua, mới ngày nào em là sinh viên năm nhất, chàng trai chân ướt chân ráo đến nơi đất khách được Cô gọi là "Công tử Bạc Liêu" mà giờ đây đã sắp ra trường, nhanh thật Cô nhỉ. Bây giờ đi dạy mới thấu hiểu hết sự vất vả của một người lái đò là như thế nào. Thời gian học đại học em không những được cô dạy cho những kiến thức bổ ích, mà còn được cô hướng em tới làm một công việc hết sức ý nghĩa là đi thiện nguyện. Thời gian 4 năm không phải là quá dài nhưng cũng không ngắn, cô trò mình đã gắn bó với nhau trong rất nhiều hành trình và để lại rất nhiều kỷ niệm. Mỗi một chuyến đi, một chương trình là lại thêm một bài học ý nghĩa mà em học được từ Cô. Có quá nhiều kỷ niệm giữa cô trò mình, từ kỷ niệm lần đầu em đồng hành cùng Cô và Hội ở Nha Trang giúp đỡ người dân bị sạt lở nhà cửa, đến đi Cà Mau trải nghiệm vỡ lẽ miền Tây, cả gian hàng Thỏ Ngọc mà ai cũng bảo là Pikachu chứ thỏ gì ở Trà Vinh trong chuyến đi giúp đỡ trẻ em nghèo có một Trung Thu ấm áp. Không biết Cô còn nhớ trẻ em Ninh Thuận thích ăn gì không ha? Bình Thuận thì quá thiếu thốn đúng không Cô? Và chắc Cô cũng như em sẽ không quên được chuyến cứu trợ miền Trung đâu nhỉ? Đó là lần đầu em được ra miền ngoài, nhưng lại là chuyến bay đặc biệt nhất trong suốt hơn 20 năm qua của em. Bay ra miền Trung giữa trung tâm bão ác liệt, nhưng với tình yêu đồng bào nên mấy Cô trò bất chấp hết. Chắc Cô vẫn nhớ những món đặc sản Cô trò mình chia nhau những lúc chát quà gấp

rút như bánh mì ngọt, cơm nếp miền Trung, mắm miền Trung... nhớ tới là phải nuốt nước bọt Cô ạ. Những chuyến đi tuy có chút vất vả, thậm chí là nguy hiểm nhưng với em nó lại rất vui và ý nghĩa. Bên cạnh những công việc thiện nguyện ngoài xã hội thì cô trò mình cũng có rất nhiều kỉ niệm ở ngôi nhà Văn Hiến. Kể cô nghe này nè, có một số bạn còn hỏi em rằng bộ máy là người nhà Cô hả, sao tao thấy máy thân với Cô quá vậy. Lúc đó em chỉ cười và thấy vui thôi cô ạ. Không phải đơn thuần mà mọi người hỏi vậy. Ngoài gia đình thì Cô không những là một giảng viên mà còn là người thân trong gia đình dạy dỗ cho em những điều hay, lẽ phải, quan tâm, lo lắng cho em. Mặc dù em biết cô đối với sinh viên nào cũng rất ân cần, tận tình, nhưng em cảm nhận được một chút gì đó ấm áp hơn. Có lẽ vì trong cuộc sống vẫn luôn có sự đồng hành của cô bên cạnh. Thông qua cuộc thi này và cũng là nhân dịp kỉ niệm ngày Nhà giáo Việt Nam em muốn cảm ơn Cô đã dìu dắt cũng như dạy dỗ em trong những năm qua và chúc Cô thật nhiều sức khỏe, cô nhé! Em mong rằng cô trò mình sẽ đồng hành cùng nhau trên thật nhiều chuyến xe nghĩa tình nữa!!!

2. Nguyễn Ngọc Vân Nhi - 211A170318 – Khoa Ngoại ngữ (Điểm: 10)

Gửi tất cả giáo viên và ngôi trường Gò Công Đông thân thương!

Em thật sự cảm thấy hạnh phúc khi đã trải qua khoảng thời gian 3 năm cấp ba với ngôi trường Gò Công Đông. Tới thời điểm hiện tại với em được học tại trường là trải nghiệm đáng quý nhất. Tuyệt vời hơn khi em nhận được sự dạy dỗ của quý thầy cô tại trường.

Đôi lúc chuyện học vẫn có áp lực nhưng nó không quá khó khăn vì tụi em luôn có được sự hướng dẫn tận tình từ thầy cô. Hơn hết là người cô chủ nhiệm đã rất hết lòng với chúng em.

Cô Hồng Ánh thân mến! Có cô làm chủ nhiệm trong năm cuối cấp 3 có lẽ là điều may mắn nhất của chúng em. Không biết từ bao giờ mà em đã xem cô là “Người mẹ thứ hai” của em chắc có lẽ vì cô quan tâm, chăm lo cũng như ân cần chỉ dạy chúng em bằng tình cảm của một người mẹ. Đầu tiên cho phép em được cảm ơn cô vì đã là người chỉ bảo và ân cần dạy dỗ em và lớp nên người dù chỉ trong một năm ngắn ngủi. Em xin chúc cô luôn luôn vui vẻ, hạnh phúc và có thật là nhiều sức khỏe để có thể tiếp tục là người dẫn đường tuyệt vời cho thế hệ sau. Tiếp theo là xin lỗi cô vì những lúc chúng em không nghe lời, quậy phá, không cố gắng học tập tốt làm cô buồn lòng. Vì tình hình dịch bệnh phức tạp nên đến hiện tại lớp vẫn chưa có một buổi gặp mặt nào để chia tay cô cả rất mong dịch bệnh chóng qua để cả lớp được gặp lại nhau, gặp lại cô .

Em bây giờ không còn được ngồi học dưới mái trường thân thương của chúng ta nữa nhưng em vẫn sẽ nhớ mãi về những kỷ niệm đẹp với trường. Em vẫn sẽ luôn tự hào kể về người khác rằng em đã từng là học sinh của trường. Em chúc trường sẽ luôn đạt được nhiều thành tích xuất sắc hơn nữa và tất cả thầy cô thật nhiều sức khỏe để có thể cống hiến hết sức mình cho sự nghiệp giáo dục.

3. Nguyễn Thị Minh Khánh - 211A150157 – Khoa Đông Phương Học (Điểm: 10)

Dòng thời gian quả thật rất vô tình, nó trôi thật nhanh thật nhanh và không chờ bất cứ một ai cả. Mới vừa ngày nào tôi chập chững bước vào ngôi trường cấp 3, là một cô học sinh rụt rè, bỡ ngỡ và mang theo nhiều nỗi lo lắng. Thế nhưng, thời gian ấy đã qua thật rồi, giờ đây tôi và cả những người bạn cũ của tôi đã trở thành những tân sinh viên của ngôi trường mà họ mơ ước. Chọn cho bản thân một lối đi riêng, một con đường riêng và những ước mơ ấp ủ bấy lâu nay mà họ vẫn hằng ao ước thực hiện để trở thành những con người đầy tự tin, tài giỏi và thành công.

Nhưng đâu các bạn biết rằng, tất cả những định hướng về một tương lai tốt đẹp ấy là nhờ vào ai? Chính là nhờ vào người thầy, người cô, người mà luôn mãi cần mẫn chở chúng tôi sang bên kia sông, nơi bến bờ của sự thành công mà không ngại khó khăn, cực nhọc. Bởi sự yêu nghề cháy bỏng là luôn muốn thực hiện thiên trách của mình là dạy dỗ học sinh nên người, luôn muốn truyền dạy tất cả những kinh nghiệm mà thầy cô đã từng trải qua để chúng tôi có thể đương đầu với những chông gai phía trước trên con đường đi đến sự thành công. Nhưng hơn hết em muốn gửi lời cảm ơn đến người thầy dạy Vật Lí của em, người mà em rất yêu quý, kính trọng và vô cùng ngưỡng mộ. Thầy ơi! Em xin chân thành cảm ơn những tình yêu thương mà thầy dành cho em trong thời gian qua. Thầy như ngọn hải đăng soi sáng bước em đi, là ngọn lửa ấm áp, dịu dặt em trước những vấp ngã của cuộc đời. Thầy đã ân cần chỉ bảo cho em từ một cô gái thường bị điểm kém môn Vật Lí nhưng đã có một kì tích xảy ra, chính bản thân tôi cũng không ngờ rằng tôi đã cải thiện rất tốt và không còn sợ hãi môn này nữa, ngược lại còn vô cùng tự tin. Nhờ chính sự chân thành của người thầy ấy, từ một người sợ hãi nó trong mọi tiết học và các giờ kiểm tra, giờ đây đã lột xác hẳn đi. Đối với em đó là bước ngoặt rất lớn trong khoảng thời gian học sinh của em. Công lao ấy vô cùng to lớn, thầy bỏ cả tâm huyết của mình để truyền dạy cho học sinh chỉ đơn giản mong rằng học trò mình có một tương lai tốt đẹp.

Người thầy, người cô ngày ngày vẫn lặng lẽ đưa đò, để rồi thời gian trôi qua người khách năm nào đã cập bến bước sang một ngưỡng cửa mới Đại học và chọn những con đường riêng cho mình. Giờ đây, khi nhìn lại khoảng trời ấy, khoảng trời của thanh xuân, ngoảnh lại vẫn con sông năm nào vẫn người lái đò nơi ấy đang miệt mài đưa thuyền cập bến tri thức.

Hôm nay, nhân ngày Nhà giáo Việt Nam 20-11 sắp tới, em xin gửi đến người thầy mà em luôn yêu quý, kính trọng và tất cả các thầy cô muôn vàn lời chúc tốt đẹp nhất. Chúc thầy, cô có thật là nhiều sức khỏe trước hết để vượt qua đại dịch Covid lần này và sau đó là có thể tiếp tục sự nghiệp trồng người của mình, tiếp tục đưa những con thuyền cập bến bờ của tri thức.

Thầy ơi, với tất cả tấm lòng chân thành của em, em xin cảm ơn thầy, dù ở đâu đi chăng nữa, vẫn có một đứa học trò sẽ luôn nhớ đến thầy, vẫn khắc sâu những hình ảnh kỉ niệm đẹp vào trái tim. Đơn giản vì em biết ơn thầy nhiều!

"Thời gian ơi xin dừng lại đừng trôi
Cho chúng con khoan tay cuối đầu lần nữa
Gọi tiếng thầy với tất cả tin yêu..."